

GẶP GỠ NƠI THÀNH PHỐ PHƯỢNG HOÀNG MỘT DẤU ẤN ĐẬM SÂU GIỮA KHUNG TRỜI SA MẠC

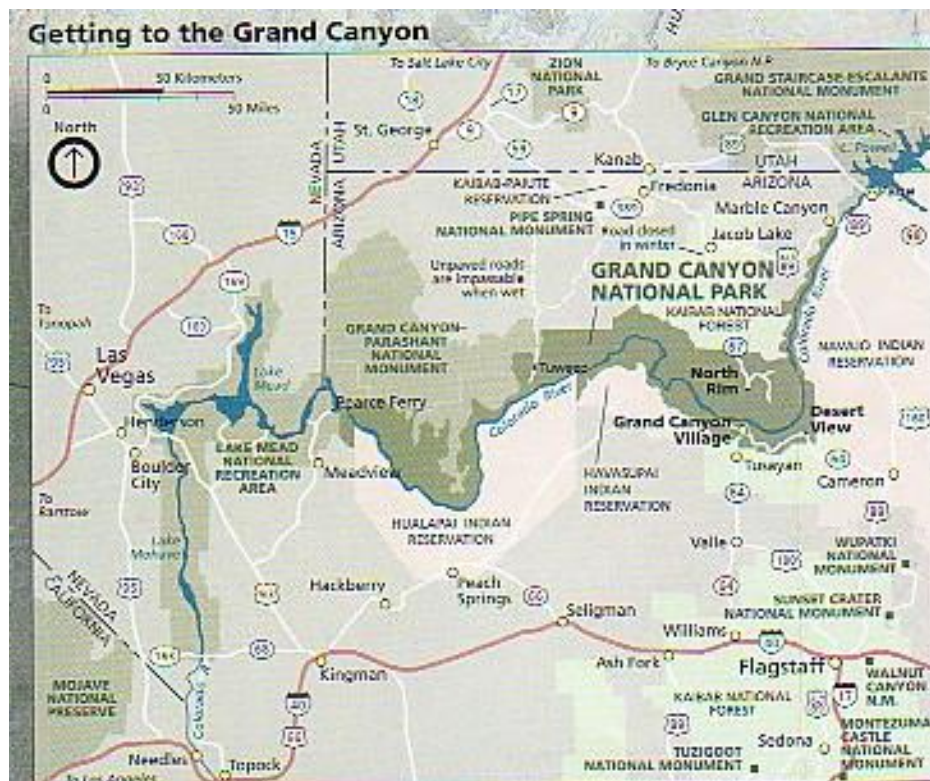
tạp ghi

LÊ HOÀNG VIỆN
(CHS. PTG 1960-1968)

PHẦN II

DẤU ẤN ĐẬM SÂU GIỮA KHUNG TRỜI SA MẠC

I. MỘT CUỘC DU NGOẠN VUI VẼ

Hai chiếc xe bus được Ban Tổ Chức thuê, chiếc mang biển số 172 có mặt đúng giờ, trong khi chiếc mang biển số 160 thì “bật vô âm tín”, sau mới vỡ lẽ là vỏ xe bị hư phải vào shop sửa chữa mất hơn một tiếng đồng hồ. Ban Tổ Chức đã lo chu đáo các thức ăn, thức uống mang theo cho cả trăm người suốt ngày, bảo đảm làm sao tất cả không ai bị đói, bị khát... bởi dọc đường không có ghé chỗ nào để ăn uống, do thời gian và chương trình đi xem thắng cảnh không cho phép. Ban Tổ Chức cũng khéo léo phân chia nhân sự đồng đều để làm “hướng dẫn viên” cho khách phương xa. Anh chị Văn Thanh - Nguyệt Bạch, anh chị Hồ Văn Vĩnh ở xe 172 (chạy phía sau), chị Thu Hương, anh chị Nguyễn Đức Thọ, anh chị Huỳnh Ngọc An – Lê Thị Chín ở xe 160. Chị Thu Hương lần lượt giới thiệu “Quê hương - Đất nước – Con người” dọc trên tuyến đường mà xe đã đi qua. Phải nói kiến thức về thiên nhiên và sinh thái ở suốt chặng đường, kể cả khi đến quan sát thắng cảnh Grand Canyon, chị Thu Hương “thao thao bất tuyệt” rất đáng phục.

Nếu chúng ta kịp đọc bài viết “**Vài nét về thành phố PHOENIX & tiểu bang ARIZONA**” của một thành viên trong ban tổ chức và bài “**ARIZONA nắng đẹp ấm tình người**” của CHS Lê Hữu Uy in trong đặc san 9 vừa phát hành trong phần II của đại hội tối qua, chúng ta có thể ý niệm được bao điều về nơi mà đoàn du ngoạn sẽ hướng tới, khởi hành từ thung lũng Phượng Hoàng lên Grand Canyon, kỳ quan thiên nhiên thứ 7 của thế giới, hàng năm thu hút hơn 3 triệu du khách từ nhiều quốc gia đến tham quan. Tác giả Lê Hữu Uy đã viết: “**Hướng Đông của Grand Canyon được mệnh danh là “bức tranh sa mạc” (Painted Desert). Đẹp và hùng vĩ. Chiều dài 277 dặm (446 km), từ bề mặt xuống đáy là một dặm (1,6 km), rộng 18 dặm (29 km). Grand Canyon lúc ban đêm bao trùm một khu vực rộng lớn 1,218,375 acres (493,059 hectares), tương đương diện tích tiểu bang Rhode Island của Hoa Kỳ. Năm 1974, quốc hội quyết định tăng diện tích khu vực lên gấp đôi.**

Ở cao độ 9,165 feet (2,793 m) so với mặt nước biển nên khí hậu mát mẻ. Nhiệt độ trung bình mùa hè 50-80 độ F. Mùa đông 20-50 độ F. Một số đá ở đây có tuổi đến 2 tỷ năm (2 billion years). Dòng sông Colorado bắt đầu tạo nên hẻm núi vĩ đại này vào khoảng 6 triệu năm trước. Nhiều nơi trong khu vực để lại dấu vết sự sống của loài thực vật và động vật hoá thạch có tuổi hàng triệu năm qua.

Người da màu bản xứ sinh sống tại đây từ 4,000 năm. Hiện nay khoảng 300 thổ dân Havasupai sinh sống trong khu vực tự trị Havasu Canyon Indian Reservation...”.

Về thắng cảnh du lịch, tác giả Lê Hữu Uy giới thiệu:

“Grand Canyon chia làm 2 khu vực: North Rim phía Bắc có các điểm du ngoạn: Bright Angel, Cape Royal, Point Imperral (đóng cửa từ giữa tháng 10 đến giữa tháng 5 vì có nhiều tuyết), South Rim (mở cửa suốt năm) có nhiều điểm tham quan: Desert View, Navajo Point, Tusayan Ruin và Museum, Mohave, Pima, Herims Rest 90% du khách tham quan ở South Rim.

Có 400 dặm (640 km) đường sá trong khu vực. Một tuyến xe lửa đưa du khách đi ngắm cảnh. Một phi trường tiếp đón du khách và một phi trường trực

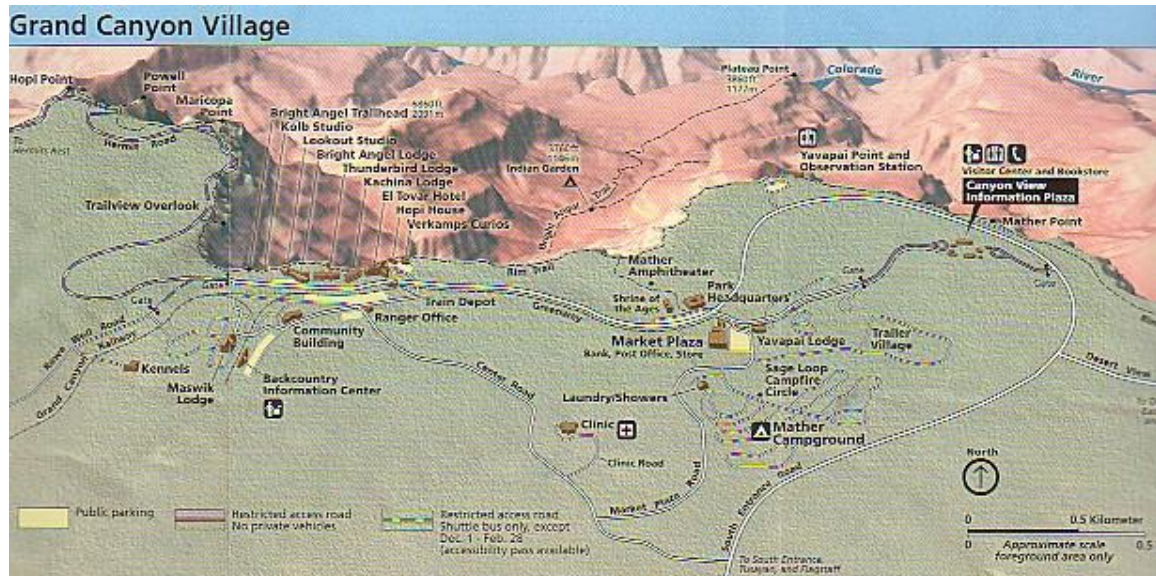
thăng để du khách thuê bao. Hàng trăm dặm trail để đi bộ (hiking) của 38 tuyến. Được ưa chuộng nhất là con đường đi xuống thung lũng sông Colorado dài 21 dặm (34 km), cần phải một ngày đi xuống và một ngày đi lên. Có thể thuê những con lừa để cõ đi xuống rồi trở lên trong ngày. Trong khu vực còn có nhiều nơi cắm trại (Camp ground). Làng Grand Canyon và khu thương mại cung cấp đầy

đủ mọi tiện nghi cho du khách. Trò chơi vượt thác ở sông Colorado gây nhiều cảm xúc mạnh đầy hứng thú thu hút nhiều người.

Nếu đi du ngoạn ở đây 2 ngày thì có thể thấy được màu sắc rực rỡ của Grand Canyon buổi sáng đến chiều đổi màu đỏ và nâu nhạt hơn từ vách đá sừng sững như một toà lâu đài khổng lồ kết tạo bởi các loại đá: Limestone, sanstone, shate, gneiss, coare, grained, banded, rock...

Đến Arizona không thể không một lần ngắm qua vẻ đẹp hùng vĩ, ngoạn mục của thiên nhiên mà Đấng Tạo Hoá kỳ diệu tạo nên. Chiêm ngưỡng Grand Canyon để thấy con người thật nhỏ bé và một kiếp người quá ư phù du đối với vũ trụ...".

Đúng như Lê Hữu Uy giới thiệu có tính mời mọc, dọc tuyến đường hướng đến đỉnh cao của thắng cảnh Grand Canyon, từng chặng, chị Thu Hương đã giới thiệu nhiều loại cây cảnh xuất hiện hai bên, theo từng mùa trong năm hoa nở màu sắc thật đẹp. Những cây xương rồng biểu tượng của miền sa mạc với hình thù khác nhau, lớn nhỏ khác nhau, đứng sừng sững trên dải cát vàng xa tím tấp, cao thấp chập chùng. Chúng ta bắt gặp **cây Palo Verde**, có nghĩa là “những cây

Cây Palo Verde

Gỗ Hoá Đá

Chúng ta sẽ gặp hoa xương rồng Saguaro màu trắng mọc ở ngay đầu chòm của cây Saguaro vào tháng Năm và tháng Sáu mỗi năm. Xương rồng là giống cây có đặc tính rất độc đáo, đó là mỗi khi muốn dời chúng đi nơi khác, người ta phải đánh dấu hướng đông tây nam bắc trên thân cây, để khi đưa đến một vị trí khác trồng xuống cũng phải đặt chúng đúng theo hướng đông tây nam bắc đã đánh dấu, nếu không đúng hướng ban đầu cây sẽ chết.

Ngoài ra chúng ta còn biết được những điều kỳ thú khác, chẳng hạn nơi miền sa mạc này có một loài chim tiêu biểu “**Xương Rồng Tước**”

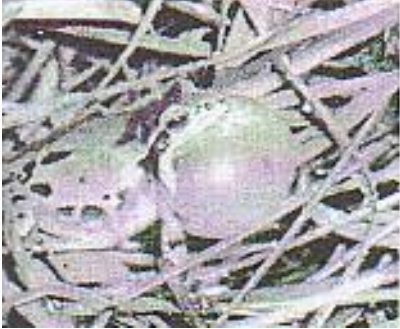
gậy màu xanh”. Hàng năm loại cây này nở hoa màu vàng vào tháng Tư hoặc tháng Năm. Chúng ta sẽ có dịp gặp những **Gỗ Hoá Đá**. Những tảng đá mà chúng ta thấy trong hình bên cạnh thực ra đó là những cây cây cối đã sống khoảng 225 triệu năm về trước và nay đã biến thành đá. Lý do là vì những cây này đã bị chôn vùi trong đất và tro từ những hoả diệm sơn thời đó. Những chất này ngăn đám cây cối không nhận được khí oxy khiến chúng chết mà không bị mủn ra như thường thấy.

Một hoá chất có tên là silica ở trong những mạch nước trong vùng đã phân ly những tế bào thực vật của cây và biến chúng thành một hợp chất cứng như đá và có nhiều màu sắc rực rỡ như đỏ, vàng, nâu, cam, xanh, đen và tím. Những loại cây hoá đá này tập trung trong một vùng rộng lớn (gần 100 ngàn acres) có tên là Rừng Hoá Đá (Petrified Forest) nằm ở phía đông bắc của Phoenix và cách khoảng 170 miles theo đường chim bay.

Mèo Đuôi Vằn

Ếch Cây

Xương Rồng Tước

Cá Apache Trout

**Rắn Rung Chuông
Có Sừng Mũi**

(Cactusren), thân dài khoảng 7 tới 8 inches, màu nâu điểm chấm trắng. Cổ màu nâu nhạt điểm chấm đen. Thích làm tổ trên những cây xương rồng có nhiều gai. Chúng thường làm nhiều tổ nhưng chỉ cư ngụ trong một tổ để đánh lừa các giống vật khác muốn rình ăn thịt chúng. Loài thú tiêu biểu phải kể **Mèo Đuôi Vằn**. Tên gọi như vậy nhưng sự thực đây không phải là một loại mèo mà là một loại raccoon. Lông đuôi xù và có 8 vằn trắng và 8 vằn đen. Lưng màu vàng nhạt và bụng màu trắng. Loài Ếch tiêu biểu là **Ếch Cây**. Gần như suốt đời sống trên cây. Màu xanh lục giống trái olive với một khoang đen bên hông và trên bụng. Loài Rắn tiêu biểu là **Rắn Rung Chuông Có Sừng Mũi**. Đây là loài rắn tương đối hiếm thấy ở Mỹ. Loài rắn này có hình thù đẹp nhất trong 11 loại rắn Rung Chuông sống ở Arizona. Ở đầu mũi có một miếng vảy nên được đặt thêm “mỹ danh” là “Có Sừng Mũi”. Giống Cá tiêu biểu là **Cá Apache Trout** sinh sống trong vùng White Mountain, phía đông của trung tâm điểm Arizona.

Bởi thời gian không nhiều nên lúc 1 giờ trưa trạm đầu tiên dừng lại cho đoàn đi dạo xung quanh trong 45 phút rồi tiếp tục lên xe bus đến một trạm nữa, dừng lại lúc 2 giờ 5 phút và đoàn cũng có 45 phút tham quan, chụp ảnh lưu niệm những phong cảnh hùng vĩ nằm sâu bên dưới từ độ cao 9,165 feet. Xe lại tiếp tục đưa đến trạm Hermits Route Transfer lúc 3 giờ chiều. Tại đây đoàn có tự do trong thời gian 6 tiếng đồng hồ để tiếp tục đi thăm những vị trí rất đẹp của Grand Canyon bằng hai cách: hoặc đi bộ theo lối mòn xuống sâu bên dưới, mà theo chị Thu Hương cho biết xuống mất 4 tiếng đồng hồ, trở lên mất 6 tiếng đồng hồ. Có vài người đi thử chỉ một đoạn đã phải trở lên vì khi lên dốc rất mệt; hoặc cách thứ hai là đón các xe bus công cộng tiếp tục chạy theo đường đến chặng cuối cùng, từ trên có thể nhìn xuống bên dưới thấy dòng sông Colorado uốn khúc giữa hai bên vách núi cao sừng sững đến rợn người nhưng vô cùng kỳ bí và đẹp

Ảnh lưu niệm (từ trái sang phải): Bùi Thu Cúc, Lê Thị Chín, Trần Thị Ánh Nguyệt, Lê Thị Ngọc Nữ đứng chỗ mồm đá bằng mặt gie ra, có rào chắn an toàn, hậu cảnh là độ sâu trông đến mùt mắt. Cũng tại vị trí này (*ảnh dưới*), GS Nguyễn Văn Trường (cựu Tổng trưởng Giáo dục VNCH – bên phải) chụp ảnh lưu niệm với tác giả bài viết, CHS Lê Hoàng Viện

mất. Hầu như cả hai xe, thầy cô và đồng môn đều chọn cách thứ hai, và xé lẻ từng nhóm nhỏ mới có thể lên ngồi các xe công cộng chạy liên tục trên những trạm tiếp theo, mỗi trạm đều dừng lại cho người lên, kẻ xuống xem, chụp ảnh, quay phim lưu niệm trước cảnh trí càng lúc càng lạ lẫm, càng hấp dẫn bởi sự kỳ bí của thiên nhiên. Tất cả trở về vị trí xe bus đậu chờ, Ban Tổ Chức đã mang thức ăn chiều để cùng ăn bên vệ đường và chờ mặt trời lặn để nhìn cảnh đổi màu của đá núi thật đặc biệt ngoài sức tưởng tượng của mọi người nếu mới đến đây lần đầu.

Chuyến xe bus của chúng tôi ngay từ lúc khởi hành cho mãi đến giờ này ai ai cũng vui vẻ và hào hứng. Ban sáng mới lên thì cả đoàn cùng hát những bài hát vui mà thời đi học xa xưa chúng ta ai cũng biết. Rồi kể chuyện vui. Rồi những câu hỏi được đặt ra khi một người thấy điều lạ của cảnh quan bên ngoài,

chị Thu Hương đã kịp trả lời thoả đáng. Hai anh Phan Văn Tánh (Nam California) và Lê Ngọc Ánh (Bắc California) là hai đồng môn mới vừa vượt qua “lưới hái tử thần” bởi những căn bệnh ngặt nghèo, nay đã bình phục, lần lượt lên trình bày những suy nghĩ, những tâm tình rất xúc động trước Thầy Cô, bạn hữu; và cũng mong muốn nhắc nhở những điều cần thiết để bảo vệ sức khỏe, bảo vệ cuộc sống của riêng mình... Những lời tâm sự này, một số anh chị trên xe đề nghị chuyến về, hai anh và cả chị Thu Hương nên qua xe kia tiếp tục nói chuyện để tất cả cùng chia sẻ. Đề nghị đó được đáp ứng ngay trên chuyến về vào buổi tối, đến khách sạn lúc khởi hành ban sáng đúng 10 giờ đêm. Kết thúc một chuyến đi du ngoạn thắng cảnh Grand Canyon sau đại hội lần thứ VIII-2004, mà Ban Tổ Chức đã phải vất vả, lo toan gần cả năm trời mới có được.

CHS Lê Hoàng Viện (tác giả bài viết)

Một điểm vui bất ngờ trên xe của chúng tôi trên chuyến trở về, đồng môn Bùi Văn Thường đã nhiều lần khởi xướng những trò vui nhưng có lẽ do suốt ngày đi mệt, ban đầu có phần rời rạc. Trong bóng tối chập chờn, có lẽ đồng môn Tám Huỳnh đã đặt ra mấy câu đố thật hóc búa để rồi... chuyển sang đọc thơ. Anh Đạm Thạch, một người làm thơ xuất hiện trên các báo Hợp Lưu, Khởi Hành, Văn, Thế Kỷ 21, Văn Hoá Việt Nam, rất quen của đặc san PTG & ĐTD mấy năm qua, đã lên đọc những bài thơ của anh sáng tác được sự lắng nghe và tán thưởng. Cũng từ anh mà cả xe mới chứng kiến được niềm vui bất ngờ, đó là anh báo tin “hôm nay chính là ngày kỷ niệm 45 năm ngày cưới của Thầy Nguyễn

Văn Trường và phu nhân là GS Hồ Đắc A Trang, cả hai đang hiện diện trên xe” rồi đọc bài thơ mà anh bảo rằng trước đây “Thầy Trường đã nhờ anh viết giùm tâm sự”. Những tiếng vỗ tay, những lời chúc mừng vang lên, và GS Nguyễn Văn Trường xúc động bước lên nói lời cảm ơn. Anh Nguyễn Công Danh cũng lên góp lời trong dịp vui này.

Cũng trên chặng đường về, khi dừng lại địa điểm rest times, hai anh Phan Văn Tánh và Lê Ngọc Ánh trở về xe cũ, anh Ánh đã có dịp tường trình kết quả sơ khởi quỹ tương trợ giúp thầy cô và đồng môn đau yếu, khó khăn còn lại ở quê nhà, mà theo anh, đây là bước đầu tốt đẹp mà anh vui mừng xúc động đến rơi nước mắt.

DẤU ẤN ĐẬM SÂU GIỮA KHUNG TRỜI SA MẠC

Vui mừng xúc động đến rơi nước mắt để nói về việc làm của anh Lê Ngọc Ánh là một đáp án “ắt phải có” của một tấm lòng nhân hậu luôn luôn canh cánh bên lòng. Chúng ta có dịp đọc trên trang nhà bài viết của anh Ánh mang tựa “THUỞ CÒN ĐI HỌC” sẽ vô cùng thấm thía cho quãng đời thơ ấu của một đồng môn chúng ta, và cũng từ những bài học sâu sắc nhất của đời mình trải qua, bây giờ anh mới dốc hết tâm trí, sức lực để biểu hiện tấm lòng đối với tha nhân – mà tha nhân ở đây chỉ gói gọn trong tình nghĩa thầy trò, đồng môn của chúng ta. Trong đại hội, khi anh đề cập đến quỹ tương trợ, hầu như những ý kiến đồng thuận khá đông. Còn phương thức lập quỹ sao cho đúng, cho hợp lý hợp tình và suông sẻ khi hoạt động sẽ còn có dịp bàn bạc cặn kẽ, có lý có tình về sau...

Ở đây, trước khi kết thúc loạt bài tạp ghi khá dài dòng này, tôi muốn nhắc lại, dù là chuyện “bên lề” chớ không ràng buộc vào chương trình đại hội, sự vui mừng xúc động đến rơi nước mắt không kém gì những giọt nước mắt mà anh Lê Ngọc Ánh đã nhỏ xuống từng chập trên cùng chuyến xe mà tôi bắt gặp long lanh giữa ánh điện nhấp nhòa. Đó là buổi cơm “gia đình” do gia đình “Họ Lê” tổ chức dành cho bà con từ phương xa có dịp về dự đại hội PTG & ĐTD đến cùng chung vui, tránh cho Ban Tổ Chức gánh nặng. Vợ chồng đồng môn cũng là bà con của chúng tôi (người viết) là Lê Văn Hai và Lê Thị Muội đã quyết lòng tổ chức bữa ăn gia đình mà chúng tôi từ tiểu bang xa vừa đến không thể từ chối được. Được biết trước đó, em họ tôi, Lê Thị Chín và phu quân là Huỳnh Ngọc An có hỏi anh trưởng ban tổ chức Văn Thanh về bữa cơm này, và cũng cho biết là “gia chủ” mong muốn anh chị cùng tham dự, và nếu quý thầy cô, quý anh chị đồng môn về có mặt sớm ở Phoenix xin mời dự. Anh Văn Thanh nói là *“chắc bận lo đón khách từ xa về dự đại hội không thể vắng mặt ở khách sạn được”*. Anh chị từ chối và cũng chuyển lời cảm ơn anh chị Hai và Muội, và cũng nói thêm, *“nếu quý thầy cô và đồng môn nào sắp xếp đến dự buổi cơm được thì anh chị rất vui, bởi vì Ban Tổ Chức không thể nào lo chu toàn được”*.

Bởi biết điều đó nên từ khách sạn đến nhà anh chị Hai & Muội chỉ trên dưới 3 miles, hai chiếc xe chạy tới chạy lui... đã tạo được một buổi họp mặt trên dưới một trăm người, và đặc biệt nhất là tất cả quý thầy cô về dự đại hội trước sau đều có mặt đông đủ; đồng môn cũng bằng nhiều phương tiện cũng đến thật đông vui. Gia chủ vui, dù không thấy rơi nước mắt nhưng đã tạo dấu ấn đậm sâu cho một lần họp mặt gia đình hết sức đầm ấm, chân tình. Chị Võ Lê Thơ đến từ Houston đã nói rất rõ và cũng giới thiệu rất rõ những thành viên trong liên hệ gia

tộc với gia chủ để tất cả mọi người có mặt đêm nay tại căn nhà hiểu được lý do vì sao mới có bữa cơm “đậm đà tình nghĩa” này. Chị Thơ muốn tất cả quý thầy cô, quý anh chị có mặt cùng tham dự bữa cơm gia đình này hãy cùng cảm thông và chia sẻ “mối tình gia tộc” cách xa nhiều năm, nay mới có dịp trùng phùng – mà dịp trùng phùng này, nếu không may mắn có tổ chức đại hội gia đình PTG & ĐTD lần thứ VIII diễn ra tại thành phố Phương Hoàng này, chắc không thể thành tựu như bữa cơm gia đình đầy ấp thâm tình và cảm động không thể quên.

Cho nên, thưa quý Thầy Cô, quý niên trưởng, quý đồng môn đã có dịp tham dự bữa cơm gia đình của “mối tình gia tộc” của chúng tôi, mà người viết bài này cũng là một thành viên trong gia đình họ Lê, cũng như tất cả quý bạn đọc có dịp đọc qua bài tạp ghi này, một lần nữa hãy cùng chia sẻ và cảm thông với tôi, vì sao tôi viết **đậm sâu dấu ấn giữa khung trời sa mạc?**. Người ta sống ở đời, có buồn vui nhiều lần, nhiều đợt, nhiều lúc, nhiều nơi... trong nhiều hoàn cảnh khác nhau, nhưng với riêng tôi, niềm vui xen lẫn nỗi buồn xảy ra trong dịp về Phoenix tiểu bang Arizona tham dự đại hội lần thứ VIII này rõ ràng là **đậm sâu dấu ấn duy nhất trong đời**, chưa chắc gì có được một lần vui, một nỗi buồn giống nhau như thế. Cảm ơn anh chị Hai & Muội cùng các thành viên liên hệ gia đình đã dành cho tất cả “thực khách” một bữa ăn gia đình thật tươi mát, đầy đủ và ngoài sự tưởng tượng của mọi người, vào buổi tối ngày 3 tháng 9 năm 2004.

Xin cảm ơn Trời Phật, cảm ơn đời.

Xin cảm ơn tất cả những tấm lòng nhân hậu, luôn hướng về nhau bởi một hoài bão chung cùng.

Xin chúc phúc cho nhau để những lần tham dự đại hội sau có đông đủ để gặp gỡ nhau, như đã từng chia sẻ niềm vui với nhau suốt tám lần đại hội ở hải ngoại này.

Houston, 20 tháng 9 năm 2004

LÊ HOÀNG VIỆN
(CHS. PTG 1960-1968)